

[Riishøj]

ger vedrørende våbensanktioner, men når det gælder oliesanktioner, sanktioner på det økonomiske område, sanktioner, som på ganske kort tid kunne vælte apartheidstyret i Sydafrika, så er man totalt passiv både fra dansk side og så sandelig også fra engelsk og amerikansk side. Men når det gælder en lille øgruppe i den tredje verden, så gennemfører man straks sanktionspolitik, så det basker. Det er disproportionerne i denne sag. Det er en afspejling af den internationale politiske og økonomiske verdensorden, vi er en del af – og som Danmark støtter, og som vi tager et medansvar for, når vi går ind for disse sanktioner.

Dermed er vi ovre i Englands medansvar. Vi har før understreget, at vi ikke støtter hverken den argentinske militærjunta eller den metode, som man har anvendt, men det skjuler jo ikke, at Malvinerne er en rest af det gamle engelske kolonirige, og at englænderne for længst burde være gået med til en løsning inden for FN's rammer omkring Malvinerne, sådan som man fra dele af oppositionen i England anbefaler. Det har England aldrig gjort, og dermed har man af politiske grunde taget et medansvar for denne konflikt – ud over det, at man straks fra udbruddet af denne konflikt har taget initiativer til en militær optrapning og nu helt åbenlyst i helt utvetydige vendinger går ind for en militær løsning. Så vi har ganske klart taget parti.

Denne krig får betydning for forholdet mellem den rige og den fattige verden. Latinamerika – det er måske det positive i denne sag – vil måske opdage sin koloniale fortid på en helt anden måde end før, og vi vil ganske givet være vidner til nogle ganske kraftige antivestlige og antiamerikanske reaktioner, ikke blot i Latinamerika, men også i Afrika, som jo er vidne til, hvordan man før dobbeltmoralisk politik i sanktionspolitikken, når det gælder proportionerne, forholdet mellem sanktionerne i dette spørgsmål og så i spørgsmålet om Sydafrika.

Vi vender os endnu en gang mod at bruge EF som instrument. Uanset at man i denne sag bruger artikkel 224, så har EF ikke noget at gøre med at benytte udenrigspolitiske sanktioner over for tredjelande i højst tvivlsomme sager.

Af den grund stemmer vi imod dette forslag. Vi får igen bekræftet de traditionelle meningsforskelle i folketinget på det uden-

rigspolitiske område, men vi får så sandelig inden længe også til fulde bekræftet, hvordan denne krig vil virke på forholdet mellem den rige og den fattige verden. Her vil der være konsekvenser, som kan blive ganske uoverskuelige for Vesten.

Kelm-Hansen (S):

Hr. Steen Folke spurgte med megen retorisk indignation: hvor er venstrefløjssocialdemokraterne henne? Jeg synes, det havde været nok så naturligt, om hr. Steen Folke havde spurgt: hvor var venstresocialisterne henne i går? Sagen er jo, at man i det parti ikke regner det, vi drøfter her, for så betydningsfuldt, at man havde lyst til at deltage i førstebehandlingen. Det var sent på aftenen, og man glimrede ved sin fraværelse. Det synes jeg i og for sig stiller den harme, man her har udvist, meget godt i positur.

Jeg vil for mit vedkommende gerne afvise, at dette entydigt skulle være en støtte til Storbritannien. For mit eget vedkommende kan min sympati for regeringen Thatcher være på et meget lille sted. Men det, der er det afgørende, er, at jeg i hvert fald ikke ønsker at blive taget til indtægt for det militærregime i Argentina, som siden den 24. marts 1976 har gennemført et – tør man godt sige – umenneskeligt diktatur, hvor man har undertrykt økonomisk, politisk og også fysisk alle progressive kræfter i Argentina. Hvis vi på dette tidspunkt bakkede ud, er det ganske klart, at så ville vi blive taget til indtægt for det, sådan som man har kunnet læse i aviserne i Buenos Aires i slutningen af sidste uge, hvordan udenrigsministeren blev taget til indtægt, fordi han i EF havde rejst spørgsmålet, om dette skulle være nationale foranstaltninger eller det ikke skulle være det. Hvis hr. Steen Folke og hr. Riishøj ønsker at blive taget til indtægt i Argentina, så for min skyld meget gerne.

Det er helt klart, hvis man ser på den historiske udvikling, at der rent faktisk har fundet forhandlinger sted. Argentina har ikke ment, at disse forhandlinger gik hurtigt nok, men man har forhandlet.

Man har set, at de lokale indbyggere på Falklandsøerne utvetydigt har udtalt sig imod Argentina. Det spiller måske heller ingen rolle for venstrefløjspartierne, som el-